

اخبار کارگری

معاون پرستاری وزارت بهداشت: اضافه کار پرستاران از منابع عمومی پرداخت می شود

معاون پرستاری وزارت بهداشت از تغییر منابع پرداخت اضافه کار پرستاران خبر داد. عباس عیادی در گفت و گو با ایسنا بیان اینکه میانگین پرداخت اضافه کار پرستاران حدود ۸۵ هزار تومان شده اظهار کرد: پرستارانی که به تازگی استخدام شده‌اند یا سابقه کاری آنها کم است، حداقل مبلغ ۵۵ هزار تومان را برای اضافه کاری دریافت می کنند. یعنی مبلغ اضافه کار پرستاران از مبلغ ۵۵ هزار تومان آغاز می شود که این مبلغ برای افراد تازه کار است و مبلغ دریافتی اضافه کار پرستاران برای افراد سابقه به ۱۱۵ هزار تا ۱۲۰ هزار تومان می رسد. وی تصریح کرد: فرمول ابلاغی سازمان امور اداری و استخدامی کشور در ارتباط با نحوه پرداخت اضافه کار پرستاران، پرداخت اضافه کار پرستاران را از محل درآمدهای اختصاصی دانشگاه‌ها در نظر گرفته که یک مشکل برای این فرمول به حساب می آید چون دانشگاه‌های علوم پزشکی توان پرداخت اضافه کار پرستاران را از محل درآمدهای خود ندارند لذا وزارت بهداشت به موضوع تغییر منابع پرداخت اضافه کار پرستاران و پرداخت اضافه کاری از محل درآمدهای عمومی ورود کرد. عیادی گفت: تصمیم گرفته شده که اضافه کار پرستاران از محل منابع عمومی باشد تا یک بودجه پایدار برخوردا باشد. این احتمال وجود دارد که مصوبه پرداخت اضافه کار پرستاران از منابع عمومی تا چند روز آینده اعلام شود. وی در پایان گفت: پرستارانی که ۱۵ تا ۱۶ سال سابقه خدمت دارند که در واقع در نیمه اول سال‌های خدمت خود هستند، مبلغ ۸۵ هزار تومان برای اضافه کاری دریافت می کنند.

پرستاران مقابل استاندار خوزستان تجمع کردند

روز گذشته (۳۰ آبان)، جمعی از پرستاران خوزستان با تجمع مقابل استانداری، خواستار رسیدگی به مطالبات قانونی خود شدند. به گزارش ایلنا، این پرستاران اصلی ترین خواسته‌های خود را برقراری فوق العاده خاص با ضریب ۳ و گنجاندن آن در حکم، اجرای دقیق تعرفه گذاری عادلانه، اجرای قانون مشاغل سخت و زیان آور، ممنوعیت اضافه کار اجباری و برقراری امنیت شغلی عنوان کردند. آنها می گویند: بهبود وضعیت پرستاران نیازمند اصلاحات ساختاری ست.

متناسب سازی حقوق بازنشستگان لشگری باز هم اجرا نشد

بازنشستگان نیروهای مسلح از عدم اجرای متناسب سازی انتقاد کردند. به گزارش ایلنا، عصر روز سه شنبه (۲۹ آبان) حقوق بازنشستگان و مستمری بگیران صندوق تأمین اجتماعی نیروهای مسلح و ریزشده‌ها مبارز خبری از اجرای متناسب سازی نبود. این بازنشستگان با بیان اینکه مدیران صندوق قول داده بودند حتما متناسب سازی در آبان اجرایی می شود، از عدم پایبندی به این وعده‌ها انتقاد کردند. این بازنشستگان در پانزدهم ماه اخیر از دریافت مبلغ علی الحساب متناسب سازی نیز محروم بوده‌اند و در مورد نوسنشتن اجرای آن ابراز نگرانی می کنند.

تجمع فرهنگیان بازنشسته مقابل مجلس

جمعی از فرهنگیان بازنشسته دیروز (۲۰ آبان) مقابل مجلس تجمع کردند. این معلمان بازنشسته برای چندمین بار از استانی‌های مختلف به تهران آمده و در اعتراض به عدم اجرای رتبه بندی و افزایش ناچیز متناسب سازی، دست به اعتراض صنفی زدند. یکی از این معلمان به ایلنا گفت: هفته گذشته نیز چندین تجمع صنفی ترتیب دادیم، هم مقابل سازمان برنامه و بودجه، فقیه هم مقابل وزارت آموزش و پرورش. دو بار هم مقابل نهاد ریاست جمهوری در پاسنور جمع شدیم اما گویا مسئولان صدای ما را نمی شنوند. او افزود: ما معلمان بازنشسته ۱۴۰۰ هستیم که رتبه بندی برای ما اجرایی نشده است، ضمن اینکه به آورده ناچیز متناسب سازی اعتراض داریم. به گفته این معلم، فرهنگیان بازنشسته خواستار اجرای فوری رتبه بندی و اصلاح متناسب سازی هستند. بازنشستگان در تجمع دیروز شعار می دادند که «اعمال رتبه بندی حق مسلم ماست» و خواستار اعمال آن در فیش های حقوقی خود شدند.

ادامه بی توجهی دولت به خواسته های کارگران پیمانکاری پارس جنوبی

رئیس هیات مدیره کانون انجمن‌های صنفی کارگران پالایشگاه‌های گاز استان بوشهر با اشاره به تجمع کارگران پارس جنوبی در ۱۵ هفته متوالی گفت: این هفته تجمعی نداشتیم اما به دلیل بی توجهی به خواسته‌هایمان، در تدارک بر گزاری تجمع در خارج از پالایشگاه و با حضور کارگران پیمانکاری هر ۱۲ پالایشگاه هستیم. به گزارش ایلنا، علیرضا میرغفاری گفت: متأسفانه تاکنون هیچ تماسی از سوی مدیران منطقه‌ای، استانی یا کشوری و وزارت نفت با ما برقرار نشده و به همین دلیل مجبوریم هفته آینده به شکل دیگری اعتراض خود را به گوش مسئولان برسانیم. وی گفت: مطالبات ما همان موار دی است که در ابتدای شروع اعتراضات بیان کردیم؛ یعنی اجرای صحیح طرح طبقه بندی مشاغل برای همه کارگران پیمانکاری، تغییر شرایط تردد و دستمزد رانندگان استیجاری و اجرای طرح طبقه بندی برای رانندگان غیر مالک، اجرای بدون تبعیض ۱۴ روز کار و ۱۴ روز استراحت برای کارگران اداری و پشتیبانی، اعتراض به برخورد نامناسب با کارگران و نماینده های آنها، اجرای توافقات در زمینه مرخصی استحقاقی و پرداخت حق کمپ.

لایحه بودجه سال ۱۴۰۴ محل مناقشه کارشناسان اقتصادی شده هر چند بعید است که دولت و مجلس، اعتنایی به این مباحثات کارشناسی داشته باشند. به گزارش «توسعه ایرانی»، افزایش قیمت نرخ ارز تر جیحی، قیمت برق، گاز و آب و به احتمال فراوان، حامل های انرژی همچون بنزین و گازوئیل در سال آینده، چشم اندازی است که لایحه بودجه سال آینده، پیش روی چشم ناظران به تصویر می کشد. در نقطه مقابل، دولت با هدف کاهش هزینه های خود، افزایش ۲۰ درصدی حقوق کارمندان و بازنشستگان را پیشنهاد داده که با توجه به تورم بالای ۳۰ درصدی در کشور، به معنای فقر بیشتر جامعه در سال آتی خواهد بود. در همین زمینه یک استاد اقتصاد دانشگاه با بیان اینکه حجم بالای فروش و اوراق در لایحه بودجه ۱۴۰۴ به معنی آینده فروشی دولت است و این واقعیت که دولت برای گذران امور جاری استقراض می کند، گفت: این مساله از یک زاویه افلاس مالی دولت را نشان می دهد که حتی برای گذران امور جاری، منبع نفت و گاز کفایت نمی کند. زاویه کلیدی دیگر ماجرای نشر افراطی اوراق، این است که اولاً مناسبات اقتصادی را ربوی می کند و در درجه بعد، نیروی محرکه از میدان به دور کردن بخش خصوصی مولد است. وقتی دولت چنگ می اندازد و تمام منابع مالی را جمع آوری می کند، بحران تأمین سرمایه در گردش بنگاه های تولیدی را احادتر می کند.

فرشاد مومنی در نشست «اقتصاد سیاسی بودجه ۱۴۰۴» که در دانشکده اقتصاد دانشگاه خوارزمی، برگزار شد، اظهار داشت: درون یک قفل تاریخی گرفتار شده ایم و دچار وابستگی به مسیر طی شده هستیم. به تعبیر «عجم اوغلو» در این فرایند، مناسبات استثماری دست بالا را دارد. این استثماری در ۳۵ سال گذشته، سه گروه «عامه مردم»، «بنگاه های تولیدی» و «مالیه دولت» را هدف قرار داده است. وی افزود: در چارچوب یک اقتصاد سیاسی استثماری، این سه گروه، تخلیه منابع و استثمار می شوند و یک گروه اندک غیر مولد بهره مندی های غیر متعارف دارند و به قاعده اقتضانات یک ساخت توسعه نیافته رانتی، متأسفانه بخش بزرگی از این بهره مندی ها هم به شکل های مختلف، در قالب سرمایه انسانی با کیفیت و منابع مادی، از کشور خارج می شود.

فرایند استثماری نیروی کار در ۳۵ سال گذشته

این اقتصاددان خاطر نشان کرد: ادعایمان این است که برپایی آسمان ها و زمین به عدالت است و ادعای من کنیم که عدالت برای ما جایگاه مهمی دارد ولی ببینید در ۳۵ سال گذشته، فرایند استثمار نیروی کار چه بر سر ایران آورده است! در کتاب «عممای توسعه» نشان داده شده که ریشه اصلی موفقیت کشورهای پیشگام در توسعه صنعتی، پرداخت دستمزدهای بالا به نیروی کار بوده است. در این کتاب یازده حکمت برای این تصمیم معرفی شده بود: از جمله اینکه با دستمزد بالا، نیروی کار

گزارش

قالیباف در نامه ای به پزشکيان:

بودجه ای با محوریت افزایش افسارگسیخته قیمت کالاها و خدمات دولتی مسیر توسعه از استثمار کارگر نمی گذرد

تاکید کرد: وقتی اساس بر استثمار انسان ها باشد، روشن است که با امتناع توسعه روبه رو می شویم و تمام روند های قهقهرایی موجود در مولفه های کلیدی توسعه در ایران هم گواه این مساله است.

طنز تلخ ماجرا این است که عنصر استثمار فرارگیر فردستان و نیروی کار با خالی ماندن دوسوم ظرفیت های تولیدی همراه شده یعنی بخش بزرگی از آنچه که تولید شده هم فروخته نمی شود

می تواند از جیب خود برای آموزش، سلامت و ارتقای مهارت خود هزینه کند و فرصتی هم برای استراحت هم داشته باشد. مومنی ادامه داد: در اقتصاد سیاسی رانتی ۳۵ سال گذشته ایران، بزرگترین سرکوب ها و ظلم ها

مومنی به وضعیت بنگاه های تولیدی به عنوان رکن دوم مورد اهمیت در اقتصاد سیاسی بودجه ۱۴۰۴ اشاره کرد و گفت: اگر می خواهید فرهنگ گسترسی کنید، رشد فضائل اخلاقی در بالاترین سطح، زمانی اتفاق می افتد که ساختار نهادی مشوق فعالیت های تولیدی و تولید فناوریانه باشد. مطالعه تاریخی چند هزار ساله می گوید قله های اعتلای فرهنگی در میان جوامع زمانی رخ داده که سطوحی از امنیت اقتصادی پدیدار شود و امنیت اقتصادی نیز در گرو بنیه تولیدی است. اگر جامعه ای قادر باشد فراتر از نیازهای خود تولید کند، آن جامعه امنیت اقتصادی را برقرار می کند. وی با تأکید بر اینکه ستون فقرات امنیت اقتصادی، بنگاه های تولیدی هستند، اضافه کرد: تنها آمار تعداد بنگاه های صنعتی ورشکست شده در ۳۵ سال گذشته را درگیری کنید تا ببینید چه خبر است! یکی از حادترین مسائل اقتصاد سیاسی ایران، این است که بنگاه های تولید صنعتی با حدود یک سوم ظرفیت کار می کنند. از محل دارایی های بین نسلی، ظرفیت های تولیدی ایجاد کردیم و تمام هزینه های آن را هم پرداختیم اما به دلیل ناخردی در سیاست گذاری اقتصادی و سوءگیری های غیرمولد در فرایندهای تصمیم گیری و تخصیص منابع، شرایطی را تجربه می کنیم که بنگاه های تولیدی نمی توانند تقریباً دوسوم ظرفیتشان استفاده کنند.

بخش بزرگی از جمعیت قادر نیست آنچه تولید می کند را بخرد به باور مومنی، طنز تلخ ماجرا این است که وقتی این مساله با عنصر استثمار فرارگیر فردستان و نیروی کار همراه شده، در حالی که دوسوم ظرفیت های تولیدی بلااستفاده است، بخش مهمی از آنچه که تولید شده هم فروخته نمی شود.

درون یک قفل تاریخی گرفتار شده ایم و دچار وابستگی به مسیر طی شده هستیم. استثماری در ۳۵ سال گذشته، سه گروه «عامه مردم»، «بنگاه های تولیدی» و «مالیه دولت» را هدف قرار داده است

اگر این غفلت استمرار داشته باشد، همه چگونه زبان خواهیم دید. وی ادامه داد: میزان فروش اوراق در لایحه بودجه ۱۴۰۴ را ببینید که چگونه با آینده فروشی، برای گذران امور جاری استقراض می کند! یک زاویه افلاس مالی دولت را نشان می دهد که گذران امور جاری، منبع نفت و گازش هم کفایت نمی کند اما زاویه کلیدی دیگر، این است که مناسبات اقتصادی را ربوی می کند و نیروی محرکه از میدان به دور کردن بخش خصوصی مولد است. وقتی دولت چنگ می اندازد و تمام منابع مالی را جمع آوری می کند، بحران تأمین سرمایه در گردش بنگاه های تولیدی را حادث می کند.

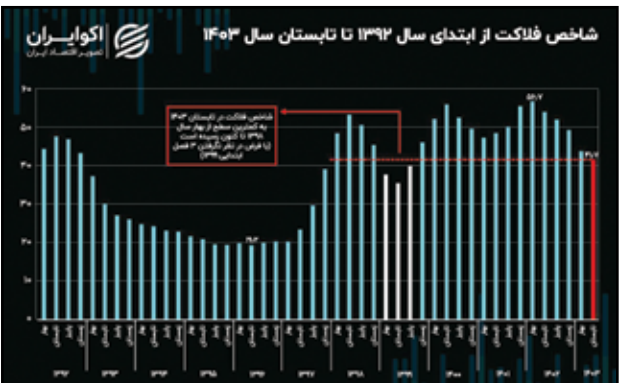
این اقتصاددان گفت: مطالعه اقتصاد ایران نشان می دهد یک سوم از اندازه کلی تولید زیر ظرفیت توسط بنگاه های تولیدی، ریشه در بحران ناتوانی بنگاه های تولیدی در تأمین سرمایه در گردش دارد. با بالارفتن نرخ بهره در بازار رسمی پول، این نرخ در بازار غیررسمی به صورت تصاعدی جهش پیدا می کند. برآوردهای که رسماً بانک مرکزی در دوره احمدی نژاد منتشر کرده، نشان می دهد سه چهارم نیازهای مالی بنگاه های تولیدی برای سرمایه در

گردش از بازار غیررسمی پول تأمین می شود. وی از مسئولان خواست که بازاری شوک در مانی رانت گستر همه سر باخت را مورد بازنگری جدی قرار دهند و افزود: حکومت گران را به گزارش اقتصادی سازمان برنامه و بودجه در سال ۱۳۷۲ ارجاع می دهد. در این گزارش توضیح داده شده که در تجربه ۱۳۶۹ تا ۱۳۷۲ (سه دهه) از هر یک واحد کسب در آمد از شوک نرخ ارز، هزینه های مصرفی دولت ۳۰۵ برابر افزایش پیدا می کند. یعنی شوک در مانی راه اسم نجات دولت توصیه می کنند اما عملاً دولت را در باتلاقی انداخته اند که با هر دست و پا زدن، مقدار بیشتری فرو می رود. در این گزارش، آمده که افزایش اندازه خسارت دولت در هزینه های سرمایه ای از هزینه های مصرفی بیشتر است ولی برای آن عددی داده نشده است.

مومنی با تأکید بر اینکه طی چند سال اخیر کل سرمایه گذاری ها حتی قادر به جبران استهلاک ها هم نیستند، ادامه داد: وقتی که قادر به سرمایه گذاری نیستید، یعنی جوانانی که دانش و مهارت کسب می کنند را سرخورده می کنید چون برای آنها چشم انداز شغل با کیفیت از بین می رود و کشور به سمت وابستگی به دنیای خارج کشیده می شود چون وقتی بنگاه های تولیدی کار نکنند نیازهای مصرفی کشور که منتفی نمی شود. بنابراین از این زاویه هم خسارت کلیدی لایحه بودجه ۱۴۰۴ بر

محور شوک های چند لایه به قیمت های کلیدی و افزایش افسارگسیخته قیمت کالاها و خدمات عرضه شده از سوی دولت نباشد است. دولتی که خودش گران فروشی می کند، چگونه می خواهد مانع گران فروش های دیگران شود. باید از این ورطه نجات پیدا کنیم و کلید نجات هم این است که هوشیاری

تأمین و پرداخت آن در سال آتی است، بنابراین عبارت بدون ایجاد بدهی مندرج در ذیل تبصره ۱ ماده ۶ مصوبه اصلاحی، مغایر قانون برنامه هفتم و قانون محاسبات عمومی کشور است. در بخش دیگری از این نامه آمده است: با نظر به میزان مقطوع متناسب سازی حقوق بازنشستگان و مستمری بگیران و با عنایت به ماده ۶۰ قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت که مقرر می دارد پرداخت هر گونه بدهی تحت هر عنوانی توسط دستگاه های اجرایی موضوع ماده ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری و ماده ۵ قانون محاسبات عمومی باید در چهارچوب قوانین موضوع کشور باشد، بنابراین بند ۲ مصوبه اصلاحی مبنی بر پرداخت وجهی تحت عنوان مابه التفاوت حداقل مبلغ متناسب سازی به مشمولانی که با اجرای مفاد آیین نامه اجرایی متناسب سازی حقوق بازنشستگان، حقوق آنها افزایش نیافته یا کمتر از ۱۰ درصد حداقل موضوع جز ۲-۱ بند الف تبصره ۱۵ قانون بودجه سال ۱۴۰۳ کل کشور افزایش یافته، از حیث توسعه شمول بند ماده ۲۸ قانون برنامه پنج سال هفتم پیشرفت و فقدان مجوز قانونی، مغایر قانون است.

روند شاخص فلابک را به گونه دیگری مشاهده کرد. در این صورت شاخص فلابک در تابستان امسال کمترین سطح خود را بهار ۱۳۹۸ یعنی در ۵ سال اخیر به ثبت رسانده است.

بهبود اندک شاخص فلابک در تابستان سال جاری

آمار شاخص فلابک در تابستان امسال نشان می دهد این شاخص در کمترین سطح در ۵ سال اخیر (به استثنای سه فصل) قرار گرفته است. به گزارش اکوایران، یکی از شاخص هایی که در هر اقتصاد میزان مطلوبیت زندگی آحاد جامعه را نشان می دهد، شاخص فلابک است. شاخص فلابک از دو عنصر اصلی بیکاری و تورم تشکیل شده؛ دو عنصری که افزایش آنها وضعیت زندگی مردم یک منطقه را به شدت تحت تأثیر قرار می دهد. در محاسبه شاخص فلابک از نرخ بیکاری فصلی و نرخ تورم سالانه در هر فصل استفاده می شود. بررسی روند شاخص فلابک از بهار سال ۱۳۹۲ تا تابستان سال جاری حاکی از آن است که شاخص فلابک در تابستان امسال نزولی شده و به کمترین سطح خود در پنج سال اخیر به استثنای سه فصل ابتدایی ۱۳۹۹ رسیده است. بررسی روند شاخص فلابک نشان می دهد براساس آمارهای مرکز آمار ایران نشان می دهد بهترین وضعیت شاخص فلابک کشور در ۱۱ سال گذشته مربوط به دوران توافق برجام بوده است. در مدت امضای برجام تا زمان خروج آمریکا از برجام، شاخص فلابک